

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 4, 34
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 125 : 1 – 3 (over vertrouwen op de HERE)**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 32 : 1 en 2**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Johannes 4 : 1 - 42**
8. **Zingen : Psalm 28 : 4 en 5 (de Here die een kracht is voor de zijnen)**
9. **Tekst : Johannes 4 : 34**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Psalm 63 : 2 en 3 (over Gods liefde en de energie die het geeft als je daarover nadenkt)**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Slotzang : Gezang 57 : 1 - 3 (Jezus ons levensbrood)**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 118 : 1 en 5**
- 4. Gebed voor zegen over de dienst**
- 5. Schriftlezing : Johannes 4 : 1 – 42**
- 6. Zingen : Psalm 28 : 4 en 5 (de Here die een kracht is voor de zijnen)**
- 7. Tekst : Johannes 4 : 34**
- 8. Prediking**
- 9. Zingen : Gezang 163 : 1- 3**
- 10. Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 11. Zingen : Psalm 118 : 6 en 10**
- 12. Dankzegging en voorbede**
- 13. Dienst van de offergaven**
- 14. Slotzang : Psalm 63 : 2 en 3**
- 15. Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wat geeft u energie? Waar haalt u energie uit in uw leven? Wat geeft u voldoening? Het kan zijn dat we ons voortslepen in het leven. We doen alles uit plichtsbesef en het valt ons allemaal zwaar. We zijn voortdurend moe en we kunnen er niet meer tegen dat zoveel dingen bij de handen afbreken. Dat zoveel dingen zo moeizaam gaat. Je bent moe en je weet niet waar je nog energie vandaan kunt halen. Het energievraagstuk is ook aan de orde in onze tekst. De Here Jezus was moe, zo lezen we in vers 6. 'Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur.' De leerlingen waren naar de stad gegaan om eten te kopen, vers 8. Jezus was bij een bron achter gebleven, omdat Hij moe was van de reis. Hij wachtte daar de terugkeer van zijn leerlingen af. Als de leerlingen zijn teruggekomen van boodschappen doen, dan dringen ze er bij de Here op aan dat Hij eet. Er klinkt iets van zorg in hun woorden: 'Rabbi, u moet iets eten.' En de reactie van Christus is, dat Hij voedsel heeft dat zij niet kennen. **[Onbekend voedsel]** Uit de grondtekst blijkt dat Jezus het hier heeft over voedsel dat Hij niet alleen op dat moment heeft, maar dat Hij over voedsel spreekt dat Hij altijd in zijn bezit heeft. De leerlingen begrijpen de woorden van hun Meester niet. Net zoals de Samaritaanse vrouw eerder de woorden van Jezus over het water niet begrepen had. Water dat voor altijd je dorst wegneemt. Wat kan dat voor voedsel zijn, dat Jezus heeft? Als de Here hoort hoe ze in verwarring zijn, dan vertelt Hij hun wat zijn voedsel is. 'Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk te voltooien.' Ik heb deze tekst als volgt voor u samengevat.

[Thema] Kinderen van God vinden voldoening in het doen van Gods wil.

Wie tegen een van zijn kinderen zegt dat hij straks even de afwas moet doen, kan in veel gevallen rekenen op een stevig protest van zijn kind. Het kind heeft zijn eigen plannen en daarin is geen ruimte voor een vervelende klus als de afwas. Dan gaat het nog liever aan zijn huiswerk. Nu zijn het niet alleen kinderen die protesteren als je ze iets opgedragen krijgen. Ook bij volwassenen zie je dit. Een kerkenraad die een broeder of zuster iets opdraagt waar hij of zij geen zin in heeft, kan ook rekenen op protest. Hetzelfde geldt voor een werkgever die zijn werknemer iets opdraagt waar hij geen zin in heeft.

[Geen zin] De geëmancipeerde mens maakt zelf zijn afweging en pas als hij er ook zelf achter kan staan, zal hij doen wat hem gevraagd wordt. Of als de sancties die op het niet

uitvoeren van de opdracht van dien aard zijn, dat het wel heel onaangenaam wordt, dan doen hij uiteindelijk toch maar waar hij geen zin in heeft.

Wie het boek Spreuken erop naleest, die zal het opvallen hoe daar de gehoorzaamheid wordt aangeprezen. Het luisteren naar goede raad wordt aangeprezen. Voor eigenwijsheid wordt gewaarschuwd. Maar wie vandaag de dag eenvoudig doet wat een ander hem opdraagt, die kan zelfs vanuit zijn omgeving de verbaasde vraag krijgen: en doe jij dat zomaar? Nou dat zou ik nooit doen. Ik doe alleen maar waar ik zelf achter sta en waar ik zin in heb. In onze tijd zien veel mensen het als iets goeds als je je niet door anderen de wet laat voorschrijven. De huidige westerse mens is zichzelf tot wet en vindt dat heel vanzelfsprekend. En ook onder christenen kom ik deze manier van denken steeds meer tegen. Maar deze manier van denken is wel een ernstige stoorzender voor een leven in het geloof. Voor het leven met de Here. Het staat ons in de weg om de woorden van de Here Jezus werkelijk te begrijpen. **[Hoe kan Christus?]** En met begrijpen bedoel ik meer dan dat we het verstandelijk door hebben. Met begrijpen bedoel ik dat we deze woorden zonder moeite ook zo meevoelen. Zo ervaren. Er ligt in deze woorden van de Here Jezus voor de westerse mens van vandaag een groot raadsel. Want hoe kun je nu zeggen dat het doen van de wil van een ander voedsel voor je is?

Laten we voordat we op die vraag in gaan, eerst nog even aandacht geven aan dat woord voedsel. Welk wil de Here Jezus aangeven met dat woord 'voedsel'? Voedsel betekent verschillende dingen. Om te beginnen is voedsel voor ieder levend wezen iets noodzakelijks. Als ons lichaam geen voedsel ontvangt, worden we krachteloos. We hebben het voedsel nodig voor onze energie. Maar de Here heeft ons ook de smaak gegeven, zodat we van voedsel kunnen genieten. **[Eten genieten]** Een rijk gedekte tafel met lekker eten is voor bijna ieder mens een feest. Bijvoorbeeld zijn Indische rijsttafel zoals op het plaatje. Verder geeft een goede maaltijd ook een gevoel van voldoening, van verzadiging. Het geeft een gevoel van rust. Al deze elementen mogen we ook meenemen nu de Here Jezus spreekt over zijn voedsel: het doen van de wil van zijn Zender.

De Heer Jezus krijgt dus energie en geniet ervan om de wil van zijn Zender doen. Maar dat roept dan de vraag op: hoe kan de Here Jezus zulke goede gevoelens krijgen van het doen van de wil van een Ander? Zeker als we daarbij letten op de precieze woorden die Hij hier gebruikt. Want hoe noemt Hij God hier? Hij noemt Hem niet zijn Vader of mijn God. Nee, Hij noemt Hem zijn Zender. Een Zender stuurt iemand met een opdracht.

Door God zijn Zender te noemen, presenteert Jezus zichzelf hier over een knecht van God. Als de Knecht van God, waarover Jesaja geprofeteerd had. In deze woordkeuze laat de Here dus uitkomen dat Hij zich aan zijn Zender onderworpen heeft.

Waarom vindt deze knecht zo'n vreugde in het doen van de wil van zijn Zender? Omdat er een diepe, intense en volmaakte liefde is tussen de Zender en zijn dienstknecht. En deze dienstknecht wordt nergens zo blij van als zijn Zender blij te mogen maken. En in de vreugde van zijn Zender vindt Hij zelf telkens weer nieuwe kracht. Er is een liefde tussen de Zender en de dienstknecht die wij hier op aarde in onze gebroken wereld niet kennen. Maar door de genade van de Here hebben velen in dit leven wel iets van een dergelijke liefde meegemaakt. Bijvoorbeeld in de verkeringstijd. Als je je telkens afvraagt hoe je die ander blij kunt maken. Hoe kan ik haar blij verrassen? Je eigen wil is dan helemaal niet zo belangrijk. "Zullen we uitgaan of zullen we thuis blijven?" "Ach, zeg jij het maar." "Als jij gelukkig bent, ben ik het ook." Jouw vreugde is mijn vreugde. Van deze liefde tussen zijn Zender en Zichzelf leeft de Here Jezus. **[Liefde = sleutel]** Daar leeft Hij van, daar leeft Hij voor.

Hier is dus een Knecht die zijn kracht en zijn vreugde vindt in het volbrengen van de opdracht die Hij van God ontvangen heeft. Jona ontving ooit ook een opdracht van God. Jona was bang voor wat er zou gebeuren als hij in Nineve Gods Woord zou verkondigen. Namelijk dat de mensen zich zouden bekeren en gered zouden worden. En hij ging pas toen God hem had gedwongen.

Maar Jezus vindt juist vreugde, kracht en voldoening in zijn opdracht. Ook Hij is door God gestuurd, ook Hij komt om te spreken over het oordeel en om op te roepen tot bekering. Maar Hij vindt er juist vreugde in als de mensen zich bekeren en door God worden gered. Hij kent zijn Zender en Hij kent het hart van zijn Zender. Hij weet dat het hart van zijn Zender vervuld is van verlangen om uit een verloren mensheid nog vele mensen te redden. Hij kent het verlangen van zijn Zender om met deze mensen, ondanks hun zondige natuur waarmee ze geboren zijn en ondanks hun zonden die ze doen, samen te leven in een nieuw verbond. **[Alles voor over]** In een nieuw verbond waarin zij als kinderen van God in diezelfde kring van liefde mogen leven als Hij dat nu al doet. Zelfs als zijn bloed nodig zal zijn om dat verbond te laten tot stand te brengen. Dat heeft Hij ervoor over om het reddingsplan van zijn Vader uit te voeren. Hij is zelfs bereid te

ervaren dat zijn Vader de liefdesband met Hem verbreekt. Die band waar Hij juist zijn vreugde en geluk in vindt. Zo groot is zijn liefde voor zijn Zender.

De leerlingen vroegen zich af of iemand hun Meester iets te eten had gebracht. Nee, niemand had Hem iets te eten gebracht, maar toch had Hij gegeten. Want Hij had bij een Samaritaanse vrouw een luisterend oor gevonden. Hij had met haar gesproken over levend water, dat Hij kon geven en dat in de mens die het zou drinken een bron van levend water zou worden dat eeuwig leven zou geven. En deze Samaritaanse had verlangd naar dat water. Al had ze ongetwijfeld niet alles begrepen wat Jezus tegen haar had gezegd. Maar toen Jezus gezegd had dat Hij de Messias was, had ze Hem geloofd. En ze had haar waterkruik bij de put achter gelaten om de inwoners van Sichar over haar ervaring te vertellen en hen bij Jezus te brengen. Wat dat ze van plan was terug te komen, blijkt wel uit die kruik die ze heeft achtergelaten. En op die dag kwamen veel Samaritanen tot geloof in Hem door het getuigenis van de vrouw. Dit gesprek met deze zondige vrouw, bij wie er ondanks haar zonden een verlangen was naar God en de Messias, dat was voor Jezus als een maaltijd geweest. **[Over God vertellen]** Hiervoor was Hij naar de aarde gekomen. Om arme zondaars te redden. Want Hij wist dat er in de hemel bij zijn Zender vreugde was over de bekering en het jonge geloof van deze vrouw.

Bezig zijn in de kerk. Het kan soms teleurstellend zijn. Je wilt goede dingen voor de gemeente, maar je wordt niet begrepen. Je zet je in als bijzondere ambtsdrager. Je denkt met elkaar na over hoe je bepaalde broeders en zusters die de weg van de Here hebben verlaten, kunt bereiken. Je probeert zorgvuldig te zijn. Je probeert wijs te handelen. Wijs, niet alleen tegenover de broeder of zuster zelf. Maar allereerst wijs tegenover de Here. “Here, wat zegt uw Woord hierover? Wat vraagt u van ons?” Daarna probeer je het Woord van de Here te vertolken naar de broeder of zuster. In de hoop dat die Gods liefde ziet in het Woord van God. Ook als de Here dingen vraagt die niet overeenkomen met wat de broeder of zuster zelf wil. Je probeert wijs te handelen naar de gemeente toe. En je verheugt je met de hemel en de broeders in de kerkenraad als daar bekering is en nieuwe gehoorzaamheid. En als de bekering uitblijft? Dan is daar het onvermijdelijke verdriet over het feit dat de broeder of zuster de Here heeft verlaten. Er is verdriet over het feit de broeder of zuster Gods liefde heeft afgewezen. Er is verdriet over het feit dat die ander zijn leven zoekt op een plaats waar geen blijvend leven is. Maar ondanks dat verdriet, mag je weten dat je opgekomen bent voor de eer en de goede naam van je

Zender. Mensen zijn misschien niet altijd blij met wat je doet als je opkomt voor zijn eer, maar de HERE is dat wel. *[Voldoening in God zoeken]* Maar dit geldt niet alleen voor ouderlingen en predikanten. Het geldt voor iedereen die in de kerk een taak vervult. Een taak die de Here in zijn gunst hem of haar gegeven heeft. Bewust zeg ik: gunst. Want is het niet een wonder dat God ons onvolmaakte, zwakke en soms slappe dienstknechten wil inschakelen bij de voltooiing van zijn werk? Wij mogen meewerken aan de opbouw van het Koninkrijk van onze Here Jezus Christus. Het rijk waar Hij zijn bloed voor gaf. Uit liefde voor zijn Zender en uit liefde voor ona.

Onze Heer, zocht zijn kracht en voldoening in het doen van de wil van zijn Zender. Hij zocht zijn kracht niet in de eer van de mensen. Zoals wij vaak wel geneigd zijn om te doen. Had Hij daar zijn kracht in gezocht, dan had Hij zeker afgehaakt. Zijn kracht vond Hij in de relatie met God. Zijn dienstwerk werd gekenmerkt door liefdevolle gehoorzaamheid. Want Hij kende zijn Zender. Hij kende zijn liefde en zijn wijsheid. Hij wist dat het Woord van God vol was van deze liefde en wijsheid van God. En zo doen wij er goed aan, om gehoorzaam achter onze Heer en Meester aan te gaan. Want Hij is ons voorgegaan op de weg naar het Koninkrijk van God. En alleen deze weg leidt naar het Koninkrijk van God. Het eeuwige thuis. Daar waar de liefde in al zijn glorie en volheid woont. Gods hart gaat uit naar verloren en zwakke mensen, zoals u en mij. En daar hoeft u niet onzeker of angstig te zijn. *[Nog altijd voldoening]* Want de Heer Jezus vindt ook vandaag nog voldoening in het doen van de wil van zijn Zender. In het redden van mensen die verloren waren vanwege hun zonden. In het vernieuwen van harten van mensen. Dus in het verlossen van u.

Amen